

број службеника, безбројне вештачке и некорисне формалности (које ваља разликовати од „природних“ и корисних формалности) и сл.

У књизи су обухваћене многе околности које утичу на производност јавног сектора уопште и служби посебно, али основни проблем и поред тога није темељно разрађен. Разлог томе је у сувише концизно излагању и недостајању дубљих анализа. Но, независно од тога колико је исти правилно решаван, сама чињеница да је стављен у основу читаве проблематике о техници државе сведочи о исправности оријентације. Јер, ако се техника државе састоји у организационим облицима, средствима и методама којим се постижу циљеви државе, битно мерило за оцењивање њеног квалитета може бити и јесте једино у томе да ли се у постојећим конкретним историским условима постиже највећи могући учинак с најмањим могућим утрошком рада оног дела друштва који сачињава државни апарат и администрацију.

У књизи се расправља искључиво о стању у Француској и о правцу којим би тамо требало изводити реформе. Али то не значи да се изнета гледишта не односе у мањој или већој мери и на остале земље. Многи покушаји усавршавања администрације предузимали су се и предузимају у свим државама, а да би били успешни морају се заснивати на научним принципима.

Стеван Врачар

PREGLED RAZVOJA MEĐUNARODNO-PRAVNIH ODNOSA JUGO-SLOVENSКИH ZEMALJA OD 1800 DO DANAS. Beograd, Institut za međunarodnu politiku i privredu (Sekcija za međunarodno pravo), 1953, str. 242.

У нашој правној литератури осетила се већ одавна потреба за једним систематским прегледом међународних обавеза наше земље. При обради дипломатске историје или историје међународног права, наши стручњаци морали су користити стране зборнике који су били непотпуни а често и несигурни. Утврдити међународне обавезе наше земље, као што истиче професор Вартош у предговору горњег дела, свакако није лак задатак. Не само зато што су многи документи уништени у току I и II светског рата, већ и због раздвојености и различитог историског развоја наших народа. Сем тога није довољно само прикупити материјал, већ и проучити и схватити значај сваке поједине одредбе.

На иницијативу професора др. Милана Бартоша, том тешком задатку приступио је Институт за међународну политику и привреду. Први том који претставља резултат њиховог досадашњег рада, обухвата међународне уговоре и друге акте од међународног значаја за Србију у периоду од 1800 до 1918 године. Дело претставља колективни рад чланова Секције за међународно право под руководством професора Правног факултета у Београду др. Милоша Радојковића, др. Борислава Благојевића и др. Алберта Вајса. Поред хронолошког регистра дело садржи и предметни регистар, што је од огромне користи и претставља олакшицу при обради појединих питања.

Наредни томови, на чијем се сређивању баш сад ради, обухватаће међународноправне обавезе других наших република, затим међународноправне акте Југославије од 1918 до 1941 и коначно међународне обавезе Федеративне Народне Републике Југославије.

Рад представља драгоцен прилог нашој правној и историској литератури.

Смиља Аврамов